ədalət.- 2022.- 8 yanvar.- S.6.

QƏLBLƏRDƏ YAŞAYACAQ

Elə insanlar var ki, onların ölümü sənə doğmalarının ölümü qədər yaxın olur. Dostum Sabir Nemətzadənin qəfil ölümü nəinki məni, onu tanıyanları bərk sarsıtdı. Keçən həftə zəng etdi ki, ayağım ağrıyır, mümkünsə həkimə birlikdə gedək. Səhərisi günü görüşüb onu tanıdığım həkimin yanına apardım. Həkim onu müayinə etdikdən sonra dərman yazdı. Bir neçə gün keçdikdən sonra dedi ki, bir az özümü yaxşı hiss edirəm. Üstündən iki gün keçmişdi. Səhərisi günü mənə zəng vuraraq dedilər ki, Sabir ürək tutmasından rəhmətə getdi. Biz Sabir müəllimlə uzun illərin dostlarıyıq. O, Sabunçu rayon Fövqəladə Hallar İdarəsində rəis müavini, rəis vəzifəsində işləmiş, polkovnik rütbəsinə qədər yüksəlmişdir. Təqaüdə çıxdıqdan sonra Azərbaycan Milli Konservatoriyasında müəllim kimi fəaliyyətini davam etdirdi. 2020-ci ilin yanvar ayında Yasamal rayon Ağsaqqallar Şurasının növbəti iclası keçirildi. Səs çoxluğu ilə İdarə Heyətinin üzvü seçildi. Keçirilən bütün tədbirlərdə çox fəallıq göstərirdi. O həm də "Cabir Novruz" Mədəniyyət Fondunun üzvü idi.

Növbəti kitabı üzərində işləyirdi. Deyirdi ki, ilin sonu bitirib verəcəyəm sənə, oxuyarsan. Tez-tez məqalələr yazırdı, qəzetdə yazıları dərc olunurdu, hər dəfə yeni-yeni sahələrdən yazırdı.

Sabir Nematzadənin keçdiyi ömür yoluna nəzər saldıqda onun necə mənalı və şərəfli bir yol keçdiyinin şahidi olursan.

Bu yayda dedi ki, nəzir demişəm gərək səninlə Siyəzənə gedəm və orada qurban kəsdirib imkansızlara, kasıblara özüm paylayım. Beləliklə, Siyəzən şəhərinə getdik, dediyi qurbanlığı özü bir-bir payladı və çox razılıq etdi. Deyirdi ki, indi bir qədər rahat oldum. 2020-ci il Sabir müəllimin ailəsi üçün ağır itki oldu. Kiçik oğlu Samir 35 yaşında qəflətən dünyasını dəyişdi. Bu qəfil ölüm onun belini bükdü. Həmişə deyirdi ki, Samirsiz mənim üçün həyat yoxdur. Biz dostlar həmişə çalışırdıq ki, fikrini yayındıraq. Deyirdi ki, istəyirəm heç evə getməyim, elə sizinlə birlikdə vaxt keçirim. Bəzən elə olurdu ki, saatlarla söhbət edərdik, nahar vaxtı isə deyərdi ki, nərdi gətir oynayaq. Bax beləcə günləri yola verərdi. Yasamal rayon Ağsaqqallar Şurasının sədri çox hörmətli Cavanşir Qurbanov deyirdi ki, açarın birini siz özünüzə çıxarın, nahar vaxtı kənara getməyin. Elə də edərdik. Birlikdə nahar edib, nərd oynayardıq, uduzanda heç əsəbləşməzdi, elə deyirdi ki, hamınızı bu dəfə udacağam.

Çox xeyirxah adam idi. Söhbətlərində növbəti kitabını çıxarıb Space kanalına çıxmaq fikrini bildirirdi. Bir neçə tanınmış alimləri də cəlb edib efirdə çıxışlar etmək istəyirdi. Hətta əvvəlcədən razılığını da almışdı. Amma atalar demişkən, sən saydığını say, gör fələk nə sayır.

Sonda fikrimi ölməz Mikayıl Müşfiqin belə bir şeiri ilə bitirmək istəyirəm:

Hayıf ömür qısa, arzu genişdir,
Kim bu qayğı ilə titrəməmişdir?
Bu vəfasız ömür, bu coşqun dərə,
Gərək boş-boşuna axıb keçməsin.
Bu gözəl cahanı sanıb pəncərə,
Hər gələn sadəcə baxıb keçməsin.

Doğrudan da bu dünya bir pəncərəyə bənzəyir. Bu pəncərədən kimlər baxmayıb? Hər gələn baxıb keçər, deyib ulularımız. Lakin dünyaya göz açan hər hansı bir bəşər övladı özündən sonra yada düşər nəsə qoyub gedirsə o xoşbəxt adamdır. Əlbəttə, o adam xoşbəxt sayıla bilər ki, hər adı dilə gələndə, o ad qarşısında bir "rəhmətlik" kəlamı işlədilir.

Belə insanlardan biri də Sabir Nemətzadə olmuşdur. Sabir müəllim hər zaman biz dostlarının qəlbində əbədi yaşayacaq. Bu gün gücümüz onun ruhuna dualar oxumağa çatır.

Ruhun şad olsun, Sabir!

Elşad Dağlı